

DÜĞÂH "ÂL-İ ABÂ MERSİYESİ"

Curcuna (âğırca) (♩=160)

Güfte: Fuzûlî
Beste: C. Tanrıkorur

Ah ah ah a-man

Mâ-hı Muhar-rem ol-du şa-fak-dan çıkıp hi-lâl

Kılmış/a zâ dö-küp kadi ham bir-le/eş-ki âl

Tecdî-di mâ-te-mi şühedâ kıl-dı rû-zi-gâr

zâr ağ-la ey gö-nül bugün ol-dukça ih-ti-mâl

Cumhur

Meydâ-nı çer-hi cil-ve-gehi dû-dı âh kıl

Gerdû-ni dû-na kis-veti mâ-tem siyâh kıl

Ah ah ah a-man

Mâ-hı Muhar-rem ol-du me-ser-ret haram-dır

Mâ-tem bugün şe-rî 'a-te bir/ih-ti ram-dır

Her meddi âh kim çekilir Eh-li beyt-i-çün ah

Mif-tâ-hı bâ-bı rav-zai dâ-rüsselâm-dır

Cumhur

şad ol-masın bu vâ- kiadan şad o- lan gö- nül
 Bir dem belâ vü gus- sadan â- zâd o lan gö- nül
 Ah ah ah a- man
 Tedbî- ri katli Â- li abâ kıldın ey fe- lek
 Fikri ga- lat hayâ- li hatâ kıldın ey fe- lek
 Tahfî- fi kadri şer' denen- dî- şe duy- madın
 Ev- lâ- dı Mus- ta- fa' ya cefâ kıldın ey fe- lek

Cumhur

Bir rahmı kıl- madın ci- geri kan o- lan- la- ra
 Gurbette rû- zi- gâ- ri perî- şân o- lan- la- ra
 Bas- dık- ta Ker- be- lâ' ya kadem şâ- hı Ker- be- lâ
 Ol- du nişâ- nı tî- ri sitem şâ- hı Ker- be- lâ
 Ol- duk ça ömrü ra- ha- tı dil gör- meyip de- mi

Ol-muş hemî- şe hemdemi gam şâ- hı Ker- be- lâ

Cumhur

Yâ şâ- hı Ker- be- lâ ne revâ bun- ca gam sa- na

Derdi demâ- de- mü e- le- mi dem- be- dem sa- na

Ey derdiper- ve- ri ele mi Ker- belâ Hü- seyn!

v'ey Kerbelâ be- lâ- larına mübte lâ Hü- seyn!

Devri felek i- çir- di sana kâ- se kâ- se kan!

Ey teş- nei ha- râ- ret i ber- kî belâ Hü- seyn!

Cumhur

Yâdet Fuzû- lî Â- lî a- bâ hâ- liney- le/âh Kim

ber- kî âh i le yakılır hır- meni gü- nah

Solo (Son)

Ah ... ah ah a- man...

Not: 5 bölümünün herbiri 6 beyitten oluşan şiirin her bölümünden 1., 5. ve 6. beyitler bestelenmiştir.

ÂL-İ ABÂ MERSİYESİ

Mâh-ı Muharrem oldu şafakdan çıkıp hilâl
Kılmış azâ döküp kadiham birle eşk-i âl

Tecdîd-i mâtem-i şühedâ kıldı rûz-i-gâr
Zâr ağla ey gönül bugün oldukça ihtimâl

Meydân-ı çerh-i cilvegehi dûd-ı âh kıl
Ger dûn-i dûna kisvet-i mâtem siyâh kıl

Mâh-ı muhterem oldu meserret haramdır
Mâtem bu gün şer'ate bir ihtiramdır

Her medd-i âh kim çekilir Ehl-i Beyt için
Miftâh-ı bâb-ı ravza-i dârüsselâmdır

Şâd olmasın bu vâkıadan şâd olan gönül
Bir dem belâ vü gussadan âzâd olan gönül

Tedbîr-i katl-i Âl-i Abâ kıldın ey felek
Fikr-i galat hayâl-i hatâ kıldın ey felek

Tahfif-i kadr-i şer'den endişe duymadın
Evlâd-ı Mustafâ'ya cefâ kıldın ey felek

Bir rahmi kılmadın ciğeri kan olanlara
Gurbette rûz-i-gâr-ı perişân olanlara

Basdıkta Kerbelâ'ya kadem Şâh-ı Kerbelâ
Oldu nişan-ı tîr-i sitem Şâh-ı Kerbelâ

Oldukça ömr-ü rahat-ı dil görmeyip demi
Olmuş hemîşe hem-dem-i gam Şâh-ı Kerbelâ

Yâ Şâh-ı Kerbelâ ne revâ bunca gam sana
Derd-i demâdem ü elemi dem-be-dem sana

Ey derd-i perver-i elem-i Kerbelâ Hüseyin!
V'ey Kerbelâ belâlarına mübtelâ Hüseyin!

Devr-i felek içirdi sana kâse kâse kan!
Ey teşne-i harâret-i berk-ı belâ Hüseyin!

Yâd et Fuzûlî Âl-i Abâ hâlin eyle âh kim
Berk-ı âh ile yakılır hırmen-i günah

Fuzûlî